

ANTE PADJEN

DIREKTORI SENJSKE GIMNAZIJE OD 1839. DO 1975. GODINE

Ante Padjen
Senj

UDK:373.5(497.13)"1839/1975": 929
Pregledni članak
Ur.: 1989-06-15

U ovom prikazu autor donosi popis direktora Senjske gimnazije od njene obnove 1839 – 1939, a zatim od 1939 – 1975. Kao prilog Povijesti senjskog srednjeg školstva za rad je korištena Kronika V. Rivosekija i arhivska građa škole.

Popis svih direktora ove škole od Ožegovića do Rivosekija vidljiv je iz Izvještaja Državne realne gimnazije u Senju za školsku godinu 1938/39. To je zapravo kronika senjske gimnazije – prigodom 100-obljetnice njene obnove (1839-1939).

Profesor Viktor Rivoseki, tadašnji direktor koji je pisao ovu Kroniku uzeo je 1939. godinu za jubilarnu iako je gimnazija senjska postojala već mnogo ranije. Povijest srednjega školstva u Senju, kako kaže V. Rivoseki, potrebno je podijeliti u dva zasebna odsjeka. Prvi ide od najstarijih vremena i prvih tamnih tragova do onoga dana kada je na stolicu biskupa senjskih i modruških zasjeo Mirko barun Ožegović od Barlaabaševca.

Drugi odsjek obuhvaća nastojanje ovoga crkvenoga dostojanstvenika oko osnutka srednjeg zavoda u Senju, njegovo utemeljenje, prijelaz zavoda u državne ruke te njegov život do dana današnjega – dakle doba od 1839. godine do danas.

Za prvi odsjek vijesti su manjkave pa onda često uzaludno ronimo u prošlost da otkrijemo mnoga pitanja koja nam se nameću. Drugi odsjek obiluje mnogim podacima, zapisima, izvještajima, katalozima, dnevnicima i spomenicima, pa kako navodi Viktor Rivoseki: »... koje onda čudo što su Senjani napustili sve ono što je bilo prije biskupa Ožegovića, a godine opstanka zavoda računaju od utemeljenja gimnazije po njemu tj. 1839. godine ovamo.«

Međutim, što bi se moglo reći o podacima koji nam govore da je postanak senjskog

Sl. 9 — Nastavnički zbor profesora Senjske gimnazije škol. god. 1945/46. Prvi s lijeva: M. Aliger, J. Čanić (direktor), M. Baj, O. Aliger. Pozadi stoje s lijeva: dr. A. Ježić, P. Krumić, N. Moderčin, Zl. Biondić, M. Baretić, Bl. Tonković, O. Martinović i N. Šimunić. Snimljeno ispred školske zgrade »Ožegovićanum«, 1946.

srednjeg školstva u uskoj vezi sa dolaskom pavlina. Godine 1634. dođoše naime u Senj pavlini, kojima je tadašnji senjski biskup Ivan Krstitelj Agatić (1617-1647) darovao bivši dominikanski samostan sv. Nikole, našto oni predoše na glavni svoj zadatak – obučavanje mladeži.

Godine 1725. podigao je Karlo VI. (1711-1740) na molbu biskupa Pohmajevića gimnaziju, a obuhvaćaje je povjereno pavlinima.

Iz ovih nekoliko podataka možemo postaviti pitanje gdje su onda počeci srednjeg školstva u Senju. Za sada ipak možemo uzeti godinu 1725. kao najčvršći dokaz postojanja gimnazije jer je pisana riječ i dokumentacija sačuvana. Dakle, mogli bismo zaključiti da ove godine zapravo slavimo 264 godine postojanja Senjske gimnazije, iako je zbog pomankanja sredstava 1820. bila dokinuta, a onda opet 1839. obnovljena.

Godina 1634. ne bi se mogla dakle uzeti kao siguran dokaz postojanja srednjeg školstva, stoga to prepuštamo slijedećim generacijama da dublje prođu u prošlost i istraže koja je zapravo godina stvarnog početka srednjeg školstva u Senju.

Nastavljajući svoj rad od 1939. godine gimnazija u Senju, kao uostalom sve škole u našoj zemlji prošla je kroz teški ratni period. Nakon direktora Rivoseka, koji je 1940. umirovljen, dolazi za direktora Ljubo Hrdlička, ali ne za dugo jer već 1941. napušta Senj i odlazi u Zagreb. Senjska gimnazija školske godine 1941/42. prve pod okupacijom radila je redovno s nesmanjenim brojem sati. Tada je za direktora postavljen prof. Božo Katalinić, umirovljen još 1932. godine, dakle reaktiviran.

I slijedeća školska godina bila je redovna, ali svakako s izmijenjenim nastavnim programom i novim propisima. U rujnu 1943. Senj i gimnazija doživljavaju svoje prvo oslobođenje. Najteži udarac dobio je Senj, a tako i gimnazija, u listopadu iste godine kada je razorena zgrada škole. Ipak iz tog dima i ruševina spašena je gimnazijska arhiva i glavni imenici, što je za nas itekako vrijedno i važno.

Iako u teškim prilikama, bez svoje zgrade s okrnjenim nastavnim kadrom, s malim brojem učenika, narodna vlast tj. Narodni odbor kotara uz svu svoju brigu ima na umu i gimnaziju. Nastava se održava u privatnim zgradama, a upravu nad školom vodi prof. Jakov Čanić, matematičar i iskusan pedagog.

U siječnju 1944. Senj dobiva još jedan udarac. U grad ulaze njemačke jedinice – ponovo okupacija, ovaj put njemačka. Usprkos svim teškoćama i nedaćama gimnazija nastavlja rad, ali vrlo oskudno neredovito i teško. Stalne zgrade nema, nastava se odvija po kućama koje su još ostale uporabne. Nastavni kadar je prorijeđen, aktiviraju se stariji umirovljeni profesori, a i oni s nižim kvalifikacijama. Tako živi škola s vrlo malim brojem učenika, neredovitom nastavom i stalnom kontrolom okupatorskih vlasti. Prolazi vrijeme, teško se živi, ali ipak dolazi kraj. Rat je prestao, Senj je oslobođen. Bilo je to 9. travnja 1945. godine. Narodna vlast i građani Senja ulažu sve napore da se nastava ne prekida. Prva briga je školski prostor. Osposobljena je zgrada »Ožegovićianum« i za prve godine poslije oslobođenja bila je u stalnoj uporabi i za nastavu u ono vrijeme koliko – toliko funkcionalna. Tek 1949. godine premješta se nastava u obnovljenu bivšu pučku školu, sve do ukinuća gimnazije 1975. godine.

Nakon direktora Čanića upravu gimnazije preuzima Josip Jurković, ali vrlo kratko

(1947-1948) da bi na njegovo mjesto rješenjem Ministarstva prosvjete SRH došla Barbara Djelmiš. Nastava poslije oslobođenja teče normalno, što znači profesori i drugo osoblje postavljaju se dekretom tako da su financijska sredstva za održavanje kao i osobni dohoci nastavnog kadra stalni i osigurani. Barbara Djelmiš je također vrlo kratko vrijeme u Senju i već u studenom 1948. postavljen je za vršioca dužnosti direktora Ivan Grkinić. Bio je to iskusni i vrlo sposoban pedagog i rukovodilac. Godine 1949. i on napušta Senj da se opet vrati u Rijeku.

Ante Radoslavić vodio je upravu škole samo prvo polugodište školske godine 1950/51. da bi ga na tom mjestu zamijenio Milivoj Bačić, ali opet vrlo kratko i već krajem 1951. premješten je u srednje školstvo na području grada Rijeke.

U vrijeme boravka ove dvojice direktora nije bilo naročitih problema, škola je već po-primila svoj normalan tok i organizaciju.

24. kolovoza 1951. godine postavljen je za direktora gimnazije u Senju prof. Oto Aliger. Poznavao je Senj vrlo dobro, a Gimnaziju i njezinu tradiciju također jer je i sam bio njezin dak gdje 1936. je maturirao. Upravu škole vodio je do kraja 1953/54. školske godine.

Odlaskom prof. Aligera škola je kratko vrijeme bez stalnog direktora, pa je za vršioca dužnosti postavljen nastavnik Nikola Šimunić. Vodio je upravu Gimnazije do 1955. godine kada je za direktora postavljen profesor Branko Potkonjak. On je vodio upravu škole do 1956. tj. do onog dana kada su gimnazije u SR Hrvatskoj prešle na novi način rada i

Sl. 10 – Maturanti Senjske gimnazije škol. god. 1941/42. U vrhu stoje (u vratima): J. Vrkljan, R. Turina, u drugom redu s lijeva: A. Pavlica, Z. Gržanić, F. Čelik, M. Rogić, A. Kargačin, D. Ilijanić, V. Vukušić, A. Padjen, F. Starčević, J. Vukušić, s lijeva: M. Matičić, T. Mladineo i D. Krajač.

kada su se niži razredi gimnazije odvojili i ušli u sastav osnovnog školstva. Bilo je to 1. rujna 1956. godine. Toga istoga dana 1956. godine započela je nova školska godina, ali sada ne više sa osam razreda, već kao četverorazredna gimnazija. Tada je već bio na snazi Zakon o osmogodišnjem obaveznom školstvu. Odmah, početkom te školske godine dolazi za direktora Gimnazije prof. Ante Padjen. Škola radi po nastavnom planu i programu za gimnazije propisanom za čitavu našu Republiku. Broj učenika počinje lagano opadati, i to iz razloga što se srednje škole, gimnazije i ekonomske otvaraju u susjednim mjestima kao što su Crikvenica, Delnice i Otočac. Bilo je godina kada je u sva četiri razreda bilo nešto više od 100 učenika tako da bi kasnije taj broj narastao najviše na 190 do 200 učenika. U takvim prilikama našle su se u Senju u istoj zgradi dvije škole, osnovna i gimnazija. Prostora je bilo malo pa se nastava nekoliko godina odvijala prije i poslije podne. Školska knjižnica i mnoga druga učila koristila su se zajednički. Tako je sve to trajalo do onoga dana kada je Osnovna škola ušla u novu zgradu, a to je bilo 1974. godine. Osim uprave Gimnazije u Senju prof. Ante Padjen vodio je i upravu Područnog odjeljenja u Pagu osnovanog 1966. Međutim, 1. rujna 1975. godine gimnazije u SRH prestaju samostalno djelovati, a umjesto takvih vrsta škola osnivaju se srednjoškolski centri. Nastavni kadar raspoređuje se po novom nastavnom planu i programu, a dvije do tada srednje škole u Senju Gimnazija i Škola učenika u privredi sjedinjuju se u jednu i tako nastaje Srednjoškolski centar koji dobiva novog direktora, a ustanova naziv Centar odgoja i usmjerenog obrazovanja koji djeluje i danas.

Sl. 11 – Maturanti Senjske gimnazije pred Velikim vratima, šk. god. 1935/36.

1. **OŽEGOVIĆ BARLABAŠEVAČKI** barun, **MIRKO** (Vinarec pod Kalnikom 1775 – Senj, 1869)
Školovao se u Križevcima i Varaždinu. Filozofiju i pravo studirao u Zagrebu. Biskup senjsko-modruški (1833). Obnovitelj senjske gimnazije (1839) i njezin direktor (1839-1850). Osnivač knjižnice i čitaonice (1835), gradske glazbe (1842) i amaterskog kazališta (1857). Pomaže školovanje nadarenih siromašnih učenika. Osniva konvikt »Ožegovićianum« (1837). Energično se bori za hrvatski jezik u gimnaziji. Zalagao se za gospodarski napredak Senja. Bio je bogoslovni pisac i stjegonoša ilirskog preporoda u Senju, Hrvatskom primorju i Lici.
2. **STJEPAN SABLJAK**, direktor od 1850-1868. Gimnaziju i bogosloviju svršio u Senju. Kad je godine 1874. otvoreno Zagrebačko sveučilište, preuzeo je službu sveučilišnog propovjednika. Umro je u Karlovcu 19. studenog 1898. g.
3. **TOMO MATIĆ**, direktor od 1868-1884. Gimnaziju, filozofiju i teologiju svršio u Senju. Imenovan je direktorom 3. ožujka 1868. Umro je u Vinkovcima 24. svibnja 1886.
4. **JOSIP MESEK**, direktor od 1884-1895. Filozofiju svršio u Beču. Službovao je u Zagrebu, Osijeku i Karlovcu. Umro je u Senju 31. svibnja 1910.
5. **Dr. IVAN GOSTIŠA**, direktor od 1895-1899. Sveučilišne nauke slušao u Pragu, Zagrebu, Krakovu i Beču. U Grazu je promoviran za doktora filozofije 1888. Bio je inspektor za srednje škole. Umro je u Zagrebu.
6. **JOSIP SARKOTIĆ**, direktor od 1899-1905. Gimnaziju je svršio u Senju, filozofiju u Grazu. Predavao je latinski i grčki. Službovao je u Gospiću, Rakovcu i Zagrebu. Iz Senja odlazi u Požegu, a onda u zagrebačku žensku realnu gimnaziju. Umro je u Zagrebu 9. kolovoza 1919.
7. **GABRIJEL LUCARIĆ**, direktor 1905-1906. Gimnaziju polazio u Osijeku, filozofske nauke u Beču. Direktor gimnazije bio je samo jednu školsku godinu. Premješten je u Vinkovce. Umro je u Osijeku 21. prosinca 1919.
8. **VLADOJE DOLANSKI**, direktor – 1906-1910. Gimnaziju svršio u Varaždinu, sveučilište u Zagrebu. Službovao je u Varaždinu gdje je 1900.g. imenovan direktorom pa kao takav dolazi u Senj gdje je do 1910. g. Umro je u Varaždinu.
9. **MILAN KRASOVIĆ**, direktor 1911-1913. Gimnaziju je polazio na Rijeci, sveučilište u Zagrebu. Službovao je u Rijeci, Vinkovcima, Senju i Koprivnici. Potkraj godine 1913. odlazi na gimnaziju u Zemun, konačno u drugu državnu gimnaziju u Zagreb, gdje je umro 27. siječnja 1926. g.
10. **ERNEST PACHER**, direktor 1913-1915. Gimnaziju polazio u Osijeku, sveučilište u Beču. Službovao je u Zagrebu, Vinkovcima, Požegi, Osijeku odakle dolazi za direktora u Senj. Iz Senja odlazi u Sušak, zatim u Osijek gdje je i umro.
11. **BOŽO KATALINIĆ**, direktor 1915-1932. i 1941-1943. Rođen u Melnicama (Vrtnik). Gimnaziju polazio u Senju i Gospiću, sveučilište u Zagrebu. Položio profesorski ispit iz klasične filologije. Službovao u Zagrebu i Senju. Umro u Otočcu 1965.
12. **JURAJ ZGORELEC**, direktor 1932-1936. Gimnaziju završio u Zagrebu, a sveučilište u Zagrebu i Beču. Služio je u Splitu, Kotoru i Varaždinu. Premješten je po molbi i pristanku profesora II. klasičnoj gimnaziji u Zagreb.

13. **VIKTOR RIVOSEKI**, direktor 1936-1940. Roden u Senju, gimnaziju završio u Senju, sveučilište u Zagrebu i Beču. Položio profesorski ispit iz povijesti i zemljopisa. Služio je u Bjelovaru, Zemunu, Sušaku i Senju. Bio je predsjednik Gradske općine Senj, banski vijećnik od 1930-1937.g. Umirovljen je 11. siječnja 1940. Umro 1941. kao žrtva fašističkog terora.
14. **LJUBO HRDLIČKA**, 1940-1941. Odlukom bana banovine Hrvatske postavljen je za ravnatelja gimnazije u Senju. Bio je profesor II. ženske realne gimnazije u Zagrebu. Glavna struka: hrvatski ili srpski jezik i povijest; sporedna: zemljopis.
15. **BOŽO KATALINIĆ**, direktor 1941-1943. (reaktiviran vidi podatke pod rednim brojem 11.)
16. **JAKOV ČANIĆ**, direktor 1943-1947. Gimnaziju završio u Senju, a sveučilišne nauke u Zagrebu, profesor matematike i fizike.
17. **JOSIP JURKOVIĆ**, direktor 1947-1948. Postavljen za direktora gimnazije u Senju rješenjem Ministarstva prosvjete 1947. Službovao u Senju od 16. 06. 1948. g. odakle je premješten u Pakrac za nastavnika učiteljske škole.
18. **BARBARA DJELMIŠ**, premještena je u Senj rješenjem Ministarstva prosvjete 1948. Službovala je u Senju do 09. 08. 1949. kada je rješenjem NO-a Oblasti Rijeka – povjereništva za prosvjetu premještena u Rijeku.
19. **IVAN GRKINIĆ**, profesor gimnazije u Rijeci dodijeljen je na rad gimnaziji u Senju Rješenjem NO-a Oblasti Rijeka, povjereništva za prosvjetu u svojstvu vršioца dužnosti direktora. Službovao je u Senju do kraja školske godine 1949/50, kada se ponovo vraća u Rijeku.

Sl. 12 – Profesor Ante Padjen, direktor Senjske gimnazije 1956-1975.

Sl. 13 – Profesor Dušan Davidović, direktor COU »VI. Čopić« 1975-1981.

20. **ANTE RADOSLAVIĆ**, vodio je upravu gimnazije prvo polugodište školske godine 1950/51. tj. do 08. 02. 1951. Premješten je u Talijansku gimnaziju u Rijeci.
21. **MILIVOJ BAČIĆ**, premješten je u Senj za direktora gimnazije rješenjem Ministarstva prosvjete, a Rješenjem Savjeta za prosvjetu, nauku i kulturu 1951.g. premješten u srednje školstvo na području grada Rijeke.
22. **OTO ALIGER**, prof., gimnaziju završio u Senju. Studirao u Zagrebu na Filozofskom fakultetu. Rješenjem Savjeta za prosvjetu, nauku i kulturu 1951. postavljen je za direktora gimnazije u Senju i tu funkciju vršio do kraja školske godine 1953/54.
23. **NIKOLA ŠIMUNIĆ**, nastavnik, vršilac dužnosti direktora od 1954-1955.g. Roden 1895.g. u Srpskom Polju, a umro u Senju 1967.
24. **BRANKO POTKONJAK**, direktor 1955-1956. Gimnaziju završio u Senju. Studirao u Zagrebu gdje je završio Prirodoslovno-matematički fakultet i stekao zvanje dipl. ing. geologije. Položio je stručni ispit za zvanje profesora srednje škole. Bio je direktor osnovne škole u Senju od 1956-1964.g. Bio je predsjednik SO Senj od 1964-1967.g. odakle odlazi na novu dužnost u Rijeku.
25. **ANTE PADJEN**, direktor 1956-1975. Roden u Senju gdje je završio i gimnaziju. Studirao na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu i stekao zvanje dipl. inženjera geologije. Položio stručni ispit za zvanje profesora srednje škole – struka geografija. Službovao u Čapljini 1953-1956. Vodio područno gimnazijsko odjeljenje u Pagu 1966-1974. Bio predsjednik Savjeta Gradskog muzeja od 1960-1968, predsjednik Savjeta za prosvjetu i kulturu SO Senj u dva mandata te član Predsjedništva gimnazija SR Hrvatske 1970-1972. Predsjednik je Kluba maturanata Senjske gimnazije od 1985. do danas.

Sl. 14 – Profesor Slavica Babić, direktor COUO »VL Čopić« od 1981.

Ukidanjem gimnazija u SR Hrvatskoj 1975.g. prestala je s radom i Senjska gimnazija »Pavao Vitezović«. Njezin kontinuitet kao srednjoškolske institucije uspješno nastavlja Centar odgoja i usmjerenog obrazovanja »Vladimir Čopić«. Zbog toga se, uz popis direktora Senjske gimnazije, u redosljedu navode i direktori Centra:

1. **DUŠAN DAVIDOVIĆ**, rođen 23. 03. 1925. u Leskovcu. Direktor COUO »Vladimir Čopić« od 1975. do 1981. g. Profesor biologije.
2. **SLAVICA GAŠLJEVIĆ-BABIĆ**, rođena 25. 09. 1936. u Brod Moravicama. Direktorica COUO »Vladimir Čopić« od 1981. do danas. Profesor pedagogije i kulturnih djelatnosti.

Die Vorsteher des Senjer Gymnasiums von 1839 bis 1975

In dieser Darstellung wird die Liste der Vorsteher des Senjer Gymnasiums von seiner Wienderherstellung 1839 bis 1939 und von 1939 bis 1975 angegeben. Als eine Beigabe zur Geschichte des Senjer mittleren Schulwesens werden die Chronik von V. Rivoseki und die Schriftstücke dieser Schule verwendet.

ANTE PADJEN
SENJ

PODRUČNO ODJELJENJE SENJSKE GIMNAZIJE U PAGU

Ante Padjen
Senj

U ovom prikazu obuhvaćeno je djelovanje područnog odjeljenja u Pagu od g. 1966-1973, u okviru Gimnazije u Senju. Za prikaz su korišteni zapisnici nastavničkog vijeća i izvještaji o obilasku stručnih nastavnika Senjske gimnazije.

Gimnazija »Pavao Ritter Vitezović« u Senju imala je u svom sastavu područno odjeljenje u Pagu, koje je osnovano rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH br: 2983/1-1966. od 11. kolovoza 1966.

Stručna komisija Sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH izvidila je mogućnost za rad i utvrdila da postoje povoljni uvjeti za odobrenje rada osnovnog područnog odjeljenja u Pagu.

Razlozi za otvaranje područnog odjeljenja u Pagu bili su predmet rasprave na plenumu Općinskog odbora SSRN u Pagu, gdje je utvrđena izuzetno teška situacija u vezi daljnjeg školovanja djece u ustanovama drugog stupnja.

Osim toga na osnivanje Područnog odjeljenja utjecali su i drugi faktori, kao na primjer izoliranost od kopna, veliki priliv učenika s područja koje broji preko 10.000 stanovnika i nemali troškovi kojima se izlažu radnici i građani za školovanje svoje djece izvan otoka.

Prvog rujna 1966. počelo je s radom Područno odjeljenje gdje se u prvi (I) razred gimnazije upisalo 24 učenika. Svaku slijedeću godinu upisivalo se u I. razred između 20 do 25 učenika.

Prvi završni ispit na Područnom odjeljenju u Pagu obavljen je u lipnju 1969/70. Završnom ispitu pristupilo je 26 učenika (5 m + 21 ž). Svi ovi učenici završili su s uspjehom završni ispit a većina ovih maturanata nastavila je školovanje na višim i visokim školama u Zagrebu, Rijeci, Zadru i drugdje.

Slijedeća školska godina počela je redovito i na kraju 1970/71. Područno odjeljenje izvelo je na završni ispit drugu generaciju maturanata sa 19 kandidata.

Tako je u dvije godine završni ispit položilo 45 učenika od kojih je 38 nastavilo školovanje na višim i visokim školama.

Kroz sve vrijeme rada Područno odjeljenje bilo je stalno pod nadzorom Senjske gimnazije, kako u stručnom tako i u pedagoškom pogledu.

Da je ovo Područno odjeljenje opravdalo svoje postojanje, vidljivo je iz Izvještaja već nakon prvog završnog ispita (mature) na kraju škol. godine 1969/70, što ga je dao izaslanik Zavoda za unapređivanje stručnog obrazovanja SRH. Ovaj završni ispit imao je za Pag veliko značenje i trebao je na neki način potvrditi opravdanost ove škole. Kako na velikom prostoru od Senja do Zadra nema gimnazije i kako za kulturne napore otoka Paga takva škola ima veliko značenje, tada ova prva matura je pokazala da je ovakva prosvjetno-kulturna ustanova potrebna Pagu i cijelom otoku.

Tijekom školovanja dobili su učenici iz mnogo predmeta niz činjeničnog znanja, savladali ogromne materijale predviđene programom što su tokom ispita pokazali. Gledajući s tog stanovišta, vidi se opravdanost ovakve ustanove koja bi prihvatila učenike osnovne škole i koja bi vršila ne samo obrazovnu i odgojnu ulogu u prostoru koji se sve više depopulira nego bi bila svojevrsna ustanova. Ova ustanova na ovom velikom jadranskom otoku trebala bi obavljati sve vrste akcija od jezične kulture do raznolikih kulturnih djelatnosti...«

Školske godine 1971/72. nije bilo završnog ispita jer se u I. razred 1968/69. nije upisao niti jedan učenik, zbog pomanjkanja nastavničkog kadra i malog broja učenika. Već 1972/73. bilo je na završnom ispitu 18 učenika.

Školske godine 1973/74. Područno odjeljenje u Pagu se osamostaljuje i počinje djelovati samostalno pod nazivom Gimnazija »Aleksa Fabijanić«.

Područno odjeljenje u Pagu, kroz čitavo vrijeme rada bilo je pod stalnim nadzorom iskusnih nastavnika gimnazije »Pavao Vitezović« u Senju.

Die Zweigstelle des Senjer Gymnasiums in Pag

In diesem Artikel wird die Tätigkeit der Senjer Zweigstelle in Pag von 1966 bis 1973 beschrieben. Zu dieser Beschreibung werden die Berichte der Lehrsitzen und die Berichte über die Besuche dieser Zweigstelle seitens der Fachlehrer des Senjer Gymnasiums verwendet.